

Sygn. akt: I C 279/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bożena Buraczewska
Protokolant:	sekretarka Ewelina Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2019 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K. reprezentowanego przez ustawową przedstawicielkę K. K.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zadośćuczynienie

I.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda A. K. reprezentowanego przez ustawową przedstawicielkę K. K. kwotę 3.000,00 zł (trzy tysiące złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 09.01.2019r. do dnia zapłaty.

II.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda A. K. reprezentowanego przez ustawową przedstawicielkę K. K. kwotę 1.643zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści trzy złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 279/18

UZASADNIENIE

Powód A. K., reprezentowany przez ustawową przedstawicielkę - matkę K. K., wystąpił przeciwko (...) S.A. w S. z pozwem o zapłatę kwoty 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 20.07.2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.04.2018 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, iż w dniu 20.07.2017 r. małoletni powód uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, wskutek którego doznał silnego urazu psychicznego. W dniu przedmiotowego zdarzenia sprawca wypadku posiadał ważną polisę ubezpieczeniową OC zawartą z pozwanym, zatem strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia. W związku z nasilającymi się dolegliwościami natury psychicznej, powód zgłosił się do psychologa. Obecnie uczęszcza na spotkania terapeutyczne, jednak bez wyraźnej poprawy jego stanu psychicznego. Bezpośrednio po wypadku powód odczuwał lęk oraz doznawał histerycznego ataku płaczu. Powód, jako 5-letnie dziecko, nie potrafił zrozumieć przedmiotowego zdarzenia. Obecnie sama konieczność wejścia do samochodu wywołuje u powoda strach, atak paniki, które uniemożliwiają powodowi podróżowanie autem. Od dnia wypadku

u powoda pojawiły się koszmary nocne, krzyczy przez sen oraz płacze. Z uwagi na silne, negatywne emocje zaczął się okaleczać poprzez gryzienie wszystkich palców obu rąk do krwi. Powód stał się dzieckiem markotnym, smutnym, zamkniętym w sobie. Przed przedmiotowym zdarzeniem, powód chętnie spędzał czas ze swoimi rówieśnikami, łatwo nawiązywał nowe znajomości, wyróżniał się spontanicznością i dziecięcą radością, a obecnie zostało to ograniczone. Pismem z dnia 08.03.2018 r. pełnomocnik powoda zgłosił szkodę pozwanemu, jednakże decyzją z dnia 10.04.2018 r. pozwany odmówił przyznania powodowi świadczenia tytułem zadośćuczynienia.

Pozwany (...) S.A. w S., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany nie kwestionując swojej odpowiedzialności, co do zasady podnosił, iż przy przebiegu przedmiotowego zdarzenia tj. zjechanie z drogi i tak znikomych uszkodzeniach pojazdu, którym podróżował małoletni powód oraz istniejących w pojeździe systemach bezpieczeństwa, nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, aby opisane w pozwie dolegliwości były następstwem zdarzenia z dnia 20.07.2017 r. Ponadto małoletni powód odbył jedną konsultację psychologiczną, w której wskazano, iż występują normalne problemy wychowawcze i rozwojowe występujące u dzieci w jego wieku, zatem pozwany podnosił brak związku z przedmiotową kolizją. Tym bardziej, iż powód, jako 5 letnie dziecko, nie mógł mieć świadomości jakie zagrożenie niesło ze sobą zdarzenie. Zdaniem pozwanego, samo zdarzenie nie było na tyle traumatyczne, aby spowodować u powoda następstwa w sferze psychicznej. W tej sytuacji uraz psychiczny powoda nie jest normalnym następstwem tego typu kolizji, a jedynie ustrojową predyspozycją. W konsekwencji nie zachodzi odpowiedzialność pozwanego w tym zakresie. Z ostrożności procesowej pozwany podnosił, iż odsetki ustawowe od żądanej kwoty należy liczyć nie wcześniej niż 30dni od dnia zgłoszenia szkody.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne jest, iż w dniu 20.07.2017 r. w miejscowości O. doszło do zdarzenia drogowego. Sprawca zdarzenia P. W., kierujący samochodem osobowym marki B., o nr rej. (...), naruszył przepisy ruchu drogowego w ten sposób, że nie zachował należytej ostrożności wykonując manewr wyprzedzania kolumny pojazdów, w wyniku czego zmusił osobę kierującą pojazdem marki A. o nr rej. (...) z kierunku przeciwnego, do gwałtownego zjechania na pobocze drogi celem uniknięcia zderzenia czołowego. Po zaistniałym zdarzeniu małoletni powód A. K. uczęszczał na terapię psychologiczną (dowód: k. 12,15-18 akt).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 03.11.2017 r. w sprawie o sygn. akt II W 579/17 Sąd Rejonowy w Augustowie uznał obwinionego P. W. za winnego wykroczenia z art. 86§1 kw i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 zł oraz orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B w ruchu lądowym na okres 8 miesięcy i orzekł o kosztach procesu (dowód: wyrok z dnia 03.11.2017 r. k. 13 akt).

Zgodnie z treścią art.11 kpc ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

Bezspornym pozostaje również fakt, iż pojazd prowadzony przez sprawcę zdarzenia z dnia 20.07.2017 r., w dacie zdarzenia objęty był ochroną na podstawie ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwanym.

Pozwany (...) S.A. w S. w toku postępowania likwidacyjnego odmówił przyznania powodowi świadczenia tytułem zadośćuczynienia, wskazując, iż mały zakres uszkodzeń pojazdu jak również przedstawiona dokumentacja i dokonane na jej podstawie ustalenia nie dają podstaw do przyjęcia by w związku z przedmiotowym zdarzeniem doszło do rozstroju zdrowia lub też uszkodzenia ciała powoda, o których mowa w art. 445 kc w zw. z art. 444 kc (dowód: akta szkody płyta CD k.41 akt).

Z zeznań świadka D. S. – babci powoda – wynikało, iż po przedmiotowym zdarzeniu powód budził się w nocy, moczył się, był w amoku, płakał, krzyczał, nie można było go uspokoić bardzo długi czas, nieraz trwało to 15 minut. Zaczął obgryzać opuszki palców, córka była z nim u lekarza rodzinnego, który kazał smarować paluszki. Powód również wygryzał koszulki. Wraz z matką powód udał się do psychologa. W dalszym ciągu chodzi do psychologa co tydzień. Obecnie stał się płacziwy, wymaga dużej opieki, przytulania. W przedszkolu stuka autami i opowiada o wypadku. Wcześniej tak się nie bawił. Po zdarzeniu powód miał obawy przed jazdą samochodem, niechętnie jeździł. Obecnie wsiada do samochodu (dowód: k. 46 odwr. – 47 akt).

Nie ma podstaw, w świetle pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, aby nie dać wiary zeznaniom powyższego świadka. Wprawdzie świadek jest osobą bliską – babcią powoda, to zdaniem Sądu są one w pełni obiektywne i korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

Z opinii psychologicznej biegłej sądowej z zakresu psychologii B. K., dopuszczonej przez Sąd w toku postępowania sądowego, wynika, iż u powoda po zdarzeniu z dnia 20.07.2017 r. wystąpił rozstrój zdrowia psychicznego. Jego codzienne funkcjonowanie nadal budzi zastrzeżenia i nie jest adekwatne do jego przeciętnych predyspozycji intelektualnych. Objawy zaburzeń emocjonalnych utrzymują się pomimo upływu ponad roku czasu od wypadku oraz wdrożonej ponad 9 miesięcy temu terapii psychologicznej. U powoda można mówić o utrzymujących się zaburzeniach stresowych pourazowych. Zachodzi związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy w/w zaburzeniami emocjonalnymi powoda, a zaistniałą w dniu 20.07.2017 r. kolizją drogową i nie ma tu znaczenia przebieg wypadku, zakres uszkodzeń pojazdu. Powód, jako 5 letnie dziecko, nie potrafił zrozumieć przedmiotowego zdarzenia i to skutkowało dodatkowo powstaniem u niego nasilonych zaburzeń emocjonalnych. Nadmierna reakcja stresowa powoda na przebieg kolizji nie wynika z innych przyczyn np. rozwojowych małoletniego dziecka, tylko z samych okoliczności przedmiotowego zdarzenia. Wskazują na to wyniki badań psychologicznych. Wsparcie rodziny oraz udział w terapii psychologicznej umożliwiły powodowi częściowe złagodzenie negatywnych skutków zdarzenia, to jednak w dalszym ciągu wymaga on udziału w terapii psychotraumatologicznej oraz wskazana jest konsultacja u psychiatry dziecięcego (dowód: opinia k. 61-69 akt).

W ocenie Sądu powyższa opinia jest wyczerpująca, spójna i zupełna, sporządzona została przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę i została wydana po przeprowadzeniu badania powoda, stąd Sąd obdarzył ją walorem wiarygodności i podzielił wnioski w niej zawarte.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecnictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.).

Z kolei jak to wyjaśnił Sąd Apelacyjny w Katowicach (wyrok z dnia 10 stycznia 2013r. w sprawie I A Ca 640/12) określając wysokość odpowiedniej sumy, sąd powinien niewątpliwie kierować się celami oraz charakterem zadośćuczynienia i uwzględnić wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy niemajątkowej. Podstawowe znaczenie musi mieć rozmiar doznanej krzywdy, o którym decydują przede wszystkim takie czynniki, jak rodzaj uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter polegający zwłaszcza na kalectwie, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego i jego szanse na przyszłość oraz poczucie nieprzydatności społecznej.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż małoletni powód wskutek zdarzenia drogowego z dnia 20.07.2017 r. doznał rozstroju zdrowia psychicznego. U powoda utrzymują się zaburzenia stresowo-pourazowe. Bezsprzecznie zachodzi związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy występującymi zaburzeniami emocjonalnymi powoda, a zaistniałą w dniu 20.07.2017 r. kolizją drogową i nie ma tu znaczenia przebieg wypadku, zakres uszkodzeń pojazdu, mechanizm pośredniego i bezpośredniego w zakresie siły bezwładności działający na powoda w chwili wypadku, prędkość obu pojazdów w momencie zdarzenia. Ponadto nadmierna reakcja stresowa powoda na przebieg kolizji nie wynika z innych przyczyn np. rozwojowych małego dziecka tylko z samych okoliczności zdarzenia z dnia 20.07.2017 r. Małoletni powód w dalszym ciągu wymaga udziału w terapii psychotraumatologicznej oraz wskazana jest konsultacja u psychiatry dziecięcego. Podkreślić należy, iż brak jest racjonalnych podstaw, aby kwestionować

ustalenia biegłej sądowej z zakresu psychologii dokonane w niniejszej sprawie, zważywszy na fachową i specjalistyczną wiedzę, którą legitymuje się biegła.

Bezspornie przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż zaistniała krzywda jest znaczna, biorąc również pod uwagę wiek powoda, który w chwili wypadku miał 5 lat. Stan emocjonalny małoletniego powoda został również zobrazowany przez zeznania świadka, powyżej szczegółowo opisane, jak również wyjaśnienia ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda. Jednoznacznie wskazywali oni, że zmiana w zachowaniu powoda była diametralna. Wskutek przedmiotowego zdarzenia stał się on osobą zamkniętą, strachliwą, nerwową, płaczliwą, mający problemy ze snem i koncentracją. Powód niewątpliwie na skutek przedmiotowego zdarzenia doznał znaczącej krzywdy w sferze emocjonalnej.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności oraz dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy, roszczenie powoda reprezentowanego przez ustawową przedstawicielkę – matkę z tytułu zadośćuczynienia, Sąd ocenił jako usprawiedliwione, zważywszy na doznane cierpienia psychiczne. Żądana przez stronę powodową kwota z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 3.000 zł, przy jednoczesnej konstatacji, iż w toku postępowania przedsądowego pozwany odmówił powodowi wypłaty tytułem zadośćuczynienia, będzie adekwatna do odniesionej przez niego krzywdy i zrekompensuje cierpienia, z jakimi się zmagał.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda A. K. reprezentowanego przez ustawową przedstawicielkę K. K. kwotę 3.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 09.01.2019r. do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł mając na uwadze wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 09.01.2014r. w sprawie I A Ca 625/13, w którym stwierdził, iż w razie określenia wysokości odszkodowania według stanu rzeczy istniejącego w chwili wyrokowania, uzasadnione jest przyznanie odsetek dopiero od tej daty.

Uwzględniając fakt, iż roszczenie strony powodowej zostało w 100 % uwzględnione, o kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 98 kpc i art. 108 kpc w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z późn. zm.).